

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

5. De grauitate damnorum quæ on vnicum peccatum lethhale incurruntur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

prehensibilem abyssum malitiæ vel
vnius peccati, quod à Deo infinitè iu-
sto & misericordie sic punitur!

V. *De gravitate pœnarum, quæ ob vnicum
peccatum lethale incurrun-
tur.*

*Harum pœnarum gravitas simili discursu
secundum quatuor dimensiones potest
estimari.*

I. **L**atitudo pœnarum vni lethali
culpæ debitæ, est earum mul-
tiplicitas, quarum aliqua in hac vitâ,
alia in futurâ persolvendæ. In hac qui-
dem vitâ iusto Dei iudicio per quod-
uis mortale peccatum vel semel tantû
commissum incurruntur hæ: privatio
gratiæ iustificantis, amissio iuris filij,
hæredis Dei, cohæredis Christi, fœdissi-
ma animæ conspurcatio, perpetuus
conscientiæ remorsus, continuus mœ-
ror, irrequietus mortis, iudicij, inferni
horror, subtractio, præterea auxiliorû
vberioris gratiæ, facilius in graviora
peccata prolapsio, in malo obduratio,
desperatio, præter innumeras penè
corporales misérias. In alterâ vitâ hæ:
privatio gloriæ essentialis animæ, seu
bea-

beatificæ visionis, dilectionis, fruitio-
nis, omnisque accidentalis gloriæ,
priuatio gloriæ corporis, omniumque
gaudiorum singulis, gloriosi corporis
sensibus debitorum: variæ demum
pœnæ sensûs, & cruciatus, quibus ani-
ma, omnesque eius potentiæ, & post
resurrectionem corpus etiam, omnes-
que eius sensus dirissimè torquebun-
tur O quanta proteruia, quanta stoli-
ditas est adedè temerè & facilè per mo-
mentaneam delectationem se in im-
mensum tot miseriarum & pœnarum
tam horrendarum pelagus præcipitare!
Quanta porro gratiâ reputanda, vel ab
vnico lethali delicto peculiari Dei
providentiâ præseruari, vel ab eodem
semel commisso misericorditer libera-
ri! quanto tandem maior gratia, non
semel, sed toties à tot horrendis flagi-
tîjs singulari Dei misericordia vel
præseruari vel liberari! Quoties tibi
tam proteruè, & temerè peccanti sic
hanè gratiam præstitit diuina bonitas,
cui te etiamnum exhibes tam ingratû?
Agnosce, respisce, gratias age, lacry-
mis dilue, prolixius eliciendo affectus
gratitudinis, contritionis, amoris: Si-
miles discursus & affectus etiam in se-
quentibus punctis vsurpandi.

II. *Altitudo* seu sublimitas, & singularum poenarum dictarum enormitas, quæ ex eo colligenda, quod singula peccanti vel adimant inæstimabile bonum, vel accersant inæstimabile malum in tempore & æternitate, ut patet per singulas discurrendo.

III. *Longitudo* est earundem, vel diuturna in hac vita, vel æterna in altera duratio.

IV. *Profunditas* est incomprehensibilitas infinitæ iustitiæ Dei, qui infinitè est misericors & iustus, tam severe unicum peccatum tot poenis æternis castigantis, & quidem infra condignum. O inæstimabilem peccati gravitatem, & peccatoris tam facile id committentis fatuitatem! O immensam Dei tam longanimiter te hucusq; tolerantis, ad poenitentiam inuitantis, à tot præservantis vel liberantis benignitatem! &c. Ut supra.

VI. *De gravitate peccati ex parte Maiestatis diuina, & vilitatis propria.*

I. PECCATOR in quouis peccato mortali præponit creaturam Creatori. Hic expende, quàm indignum sit homuncionem vilissimum, qui ex limo quoad